

ÂSİYE OLMAK

11

Bismillahirrahmanirrahim.

Elhamdülillahi Rabb'il âlemin. Vessalatu vesselamu alâ Resûlina Muhammedin ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn.

Allah'a davet gibi, Âsiyelik düzeyinde, Meryemlik düzeyinde, Haticelik düzeyinde bir göreve talip olan Müslüman hanımefendinin bu görevi hiç şüphesiz Meryem'in zamanında, Âsiye'nin zamanında, Hatic'e'nin zamanında yapması ile iletişimin, teknolojinin insanı delirttiği yirmi birinci asırda yapması arasında fark vardır.

Allah'a davet için yola çıkan Müslüman hanımefendi veya erkek için çok bir şey değişmiyor. Teknoloji ve Allah'ın filan asırda çıkarttığı nimetlerden birini kullanmamak gibi bir seçeneği olamaz. Âsiye kadın, teknoloji ve davete yardımcı unsurları ihmal bile edemez. Karşısında olma, bilgisayar düşmanı olma, cep telefonu düşmanı olma ve benzeri teknoloji olarak neye isim veriyorsak, bu isimlerin düşmanı olmak bir kenara, ihmal edip etmemesi caiz olabilir mi diye de soru sorarız. İhmal edemez deriz.

Burada, Allah'a davet esnasında Müslüman hanımefendi ve modern teknoloji çağı nasıl bir araya gelecek? Bu soruya cevap bulmamız lazım. Aksi takdirde Müslüman hanımefendi şöyle bir sorun ile karşılaşır veya iki zıt örneğin ortasında ne yapacağını şaşırır, bocalar.

Birincisi, teknoloji düşmanı, teknolojinin gerisinde, hâlâ elle yazdığı notları okuyan, bilgisayar kullanamayan bir hanımefendi olur. Ya da bunun tam uç tarafında Kur'an okumayı, namaz kılmayı bile teknolojiye yaptıracak kadar teknolojinin esiri olur. İkisi de sakıncalı. Biz nimetleri dengede kullanabildiğimiz zaman onların adı nimet olur. Nimetler bizi kullanmaya başladığı zaman onlar nimet olarak adlandırılmazlar.

Bu sebeple Müslüman davetçi hanımefendi, teknolojinin kölesi olmadan teknoloji kullanacak ve teknolojinin farkını kesinlikle hissedecek, hissettirecek. Fakat bunu böyle çok kolay dile getirirken biz, pratiğinin bu kadar kolay olmadığını da bilmek zorundayız. En küçük örnek olarak, şuanda biz kameranın önünde ders yapıyoruz. Benim kameranın önüne geçmem, kendi açımdan hangi sakıncaları doğurabilir? Yanlış konuşurum, ayetleri, hadisleri eksik veya fazla okuyabilirim. Sözlerimde Şeriat'ımıza aykırı hususlar bulunabilir. Bunlar sonra düzeltilebilir şeyler. Ama benim bu kameranın önünde bir saat izlenmem erkekler açısından sakıncalı değil, kadınlar açısından sakıncalı değil. Yani benim bu dersimi kadınlar da izlese, erkekler de izlese bundan negatif bir sonuç çıkmaz. Ben sokakta yürürken, hangi rahatlık ile yürüyorsam, bu kameranın önüne de o rahatlık ile geçtim. Şeriat'ım açısından bir sıkıntı yok.

Bu kameranın önünde konuştuğum şeyler, mikrofon karşısında dilimin tekrarladığı sözler şeriatım açısından sakıncalı olmadığı sürece benim burada bulunmamdan kaynaklanan bir tehlike yoktur. Ama bir hanımefendinin kameranın karşısına geçmesi, benim bir erkek olarak kameranın karşısına geçmem kadar kolay değil. Hatta neredeyse mümkün bile değil.

“İkra” diye bir televizyon var, çok uzun denmeyecek ama dört-beş seneden fazla oluyor. Mısırlı bir hanımefendi o televizyonda konuşma yapıyormuş. Arkadaşlarımız rastlamışlar “böyle bir hizmet caiz mi değil mi ?” dediler. Ben de “programı izleme imkânımız var mı “ dedim. Biri “internette programın dökümanı var” dedi. Derken başka bir arkadaş “televizyonun canlı saatinde de rastlayabiliriz” dedi. “Beraber dinleyelim.” dedim. Benim yaşıttım yedi-sekiz tane hoca arkadaş meseleyi fıkıh ve davetçilik açısından ele almak için televizyonun karşısına geçtik. Hanımefendi aşağı yukarı otuz-otuz beş dakikalık bir konuşma yaptı. Bir kadın için o günkü konusunu anlatıyorum. Namazın önemini anlattı. O konuşurken, biz televizyonda futbol maçı izler gibi onu izlemedik. Daha çok sesine yoğunlaştık.

Konuşma bittikten sonra, arkadaşlar olarak hep birbirimize sorduk. “Namazı nasıl anlattı?” diye sorduk. Zannediyorum yedi veya sekiz kişiydik tam aklımda değil. Yedi kişiysek yedimiz de “mükemmel bu kadar olur, yani bu dersi dinleyip namaza başlamayanın dinden nasibi yoktur herhalde” diye karar ettik. Gerçekten muhteşemdi.

Kadın açısından cazip mimik hareketleri, ses tonu, gerçekten çok güzeldi. Samimi dua ettik. O kadar güzel hazırlanmış ki konuşmaya, hiç namaz kılmayan birine de hitap ediyor, beş vakit kılıp teheccüt kılmayana da hitap ediyor, teheccüt kılana da hitap ediyor. Müslüman bir kadının Rabb’inin huzurunda dururken hissedeceği lezzetten bahsetti, çok tatlıydı. “Bunu bir kenara koyalım” dedik. Hem çay içtik hem o konuşmayı değerlendirdik. Toplantı başkanı olarak bir arkadaşını belirlemiştik. Dedi ki “arkadaşlar, sorulan soruya cevap verelim şimdi” bu hanımefendinin bu konuşması cazip, güzel, harika bu isimleri koyduk. Caiz mi ama ?” diye sordu.

Bir arkadaşımız dedi ki , “sizce bu kadın bekâr mıydı, evli miydi” dedi. Birbirimize baktık, ben “evliydi” dedim. Birisi “ben de evli olduğunu zannediyorum ama bekâr gibiydi” dedi. Bir başka arkadaş da “bu konularda benim tecrübem yok, evli-bekâr ayırt edemiyorum” dedi. Sonunda soruyu soran arkadaş dedi ki, “ arkadaşlar, bakın yedi-sekiz tane hocayız biz. Şeriat’ımız ile bağlantısını ölçmek için bir ekranın karşısına oturduk. Kadının bekârlığı ve evliliği konusunda karar verebilecek kadar, kadının kadınlığı bizi etkiledi. Biz neyin caizliğini konuşacağız burada. Neye caiz diyeceğiz, neye caiz değil diyeceğiz” dedi. Dedi ki “sen tuzak soru mu sordun bize?” Tuzak soruymuş meğerki. Ama çok güzel oldu tabii. Biz hiç cebelleşmeye girmeden, bir kadın kameranın karşısına geçtiğinde, kameranın cazibiyetini izleyenlerin algılamaması mümkün değil demek ki.

Kaldı ki biz, o hocahanım çok da güzel Arapçası vardı maşallah. Mısırlılar böyle tatlı Arapça her zaman konuşuyorlar. Arapçası da mükemmel. Diksiyonu, her şeyi yerli yerinde. Ama biz hocalar olarak evli miydi, bekâr mıydı tartıştık. Yani cebelleşmedik bizim evlidir öbürümüz bekârdır dedi. Sonra bir-iki saat, ne yapabilir kadınlar davet konusunda. Bir erkek olsaydı o erkeğin mahremiyeti yok, erkeğin yüzünü kapatması gerekmiyor, kulaklarını kapatması gerekmiyor. Erkeğin saçını takke ile kapatması farz değil. Ama bunların hepsi kadın için farz şeyler. Kadının kadına karşı bile belli bir mahremiyet ölçüleri var.

Şimdi bu kadın televizyonun karşısına geçseydi “yedi tane hoca beni test etmek için izlerler maazallah” deyip eğri büğrü olsa, ters makyaj yapsa çirkin görünecek olsaydı, yani “bunun anlatacağı namaz lazım değil” dedirtecek kıvamda olsaydı bir defa televizyonun onu çıkartmasına gerek yok çünkü televizyon cazip olan şeyi insanlara izlettirebiliyor.

Cazibeyi sağlayamayınca televizyon, yani albenisi olmayan bir televizyon zaten camilerde veya medreselerde var. İnsanlar gidip orada derslerini dinlerler o zaman. Neticede şu noktaya geldik ki kadın şeytana ipucu vermedikçe televizyon bir işe yaramıyor. Dolayısı ile kadın televizyona çıkarsa, sorun getirerek çıkacak. Biz orada dedik ki “bu hâliyle bu kadın biraz daha âlim olacak olsa bile, televizyona bu şekilde çıkması caiz olmaz” diye düşündük. Ama şimdi bana sorulsa, “tamamen bayanlar televizyondan el etek mi çeksinler?” “Öyle gerekir” derim ama boşluğu nasıl dolacak bunu söyleyemiyorum.

Yani bu sefer bayanlar televizyona çıkmayacaklar, bayanların din öğrenme, şeytanın tuzaklarından kurtulmak ile ilgili mücadeleyi nasıl yürüteceklerini bir cevap bulamıyorum. Bugünkü iletişim teknolojisinin geldiği noktada, atsan yerini dolduramıyorsun, alsan varlığı fitneye sebep oluyor.

Bu sebeple, çok önemli bir konu olarak Âsiye kadın teknolojiyi nasıl kullanacak, nerede kullanacak sorularının cevabını irdelememiz lazım. Burada benim bu bir saatlik süre içerisinde ve tek başıma ilmi bir kabiliyetim, ispat edilmiş bir kabiliyetim yokken ‘şu caizdir, bu değildir’ diye hüküm belirtme hakkım yoktur. Ama sizler inşallah Allah’a davet için çalışma meydanlarına çıktığınızda önünüzde böyle bir program bulunduğunu, bunu aşmadan bir iş yapamayacağınızı, Şeriat’ınızdan taviz vererek bunu aşmanızın da bir manası olmayacağını bileceksiniz. Ne yukarıdan çekebileceksiniz, ne aşağıdan tutabileceksiniz. Teknolojiyi kaybederseniz şeytanın hızına yetişemiyorsunuz. Teknolojiyi tam kullanabilseniz bu sefer de şeytan sizi “iş yapmasan daha iyi olur, takip etmesen daha iyi olur” denecek hâle getiriyor.

Mesela çok farklı bir açıdan, çağın getirdiği sistemi dile getireyim. Şimdi mesela bir yirmi sene öncesine kadar düğünleri Müslümanların çok sorunluydu. Bu sorun nereden kaynaklanıyordu, nereden ortaya çıkıyordu? Davul-zurna, yeme-içme, rezillikler, kadın-erkek bir arada falan bir düğün çeşidi vardır. Müslümanlar “nasıl düğün yapabiliriz biz, yani hakikaten ne rezillik yapabiliriz?” diye alternatif üretmeye çalıştılar.

Bu alternatif üretiminde şöyle bir gelişme oldu, bin dokuz yüz seksenli yıllardan itibaren. A ile B evleniyor mu? “Düğünümüz İslami olsun” peki nasıl İslami olacak? “Bilinen bir hocaefendi gelsin, iki saat konuşma yapsın, konuşmadan sonra millete de sarı su ve limon verilsin, haydi düğün hayırlı mübarek olsun.” Böyle bir sistem getirildi. Kur’an-ı Kerim böyle bir düğünü tarif etmediği gibi, “düğünlerde konuşma yapmayın” diyor Allah Teâlâ. Kur’an-ı Kerim’de tam aksi var

Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellemin Zeynep annemiz ile olan nikâhında

فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَأْنِسِينَ لِحَدِيثٍ

“Yemeğinizi yediniz, dağılın, konuşmaya başlamayın” diyor. Evet, düğünde konuşmak haramdır diye bir hüküm yok. Bu ayette, ama yani birisi tutup da “ben Kur’an’ın hükmüne sadık kalacağım” derse düğünde konuşulmaz deyip bu ayeti delil gösterebilir.

Ama Müslümanlar seksenli yıllardan itibaren, “düğünleri Müslümanca olsun” diye bir endişe gösterince böyle bir uygulama yaptılar. Bu sefer komik bir şey ortaya çıktı. Cuma günü camide vaazını bitiremeyen hocaefendiler, pazar günü düğünde konuşmalarını tamamladılar. Bu sefer düğünün, düğün olma düzeyi kayboldu. Düğünler düğün değil tarikat sohbeti, cuma vaazına dönüşüverdi. Bu da bıktırdı. Sonra doksanlı yıllara gelindiğinde ilahiler çıktı piyasaya. Bu sefer ‘şol cennetin ırmakları’ filan diye ilahiler başladı. Bu ilahilerin dozajı biraz kaçtı. Yirmi yaşında bir kız, yirmi üç yaşında bir delikanlı evleniyorlar. Çeçen, cihat marşları, düğün marşları olarak okunmaya başlandı. Şehitler, kanlar, barutlar, bombalar, Filistin’de ölenler falan. Böyle düğün müdür, şehit töreni cenazesi midir, enteresan bir karışıklık oldu. Bu da çelişkinin başka bir tarafıydı. Düğün neşe günü olması gerekiyor. Filistin’deki şehitlerin fotoğrafları slâytlar ile gösteriliyor, gençler çıkıyor marşlar okuyorlar. O arada kız duvak giymiş gelmiş falan, bir garip oldu. Bu sefer “ bu da değilmiş aradığımız” dendi. Şimdi gelinen noktada, önceki haramların İslamca kılıflandırılmışı çıktı bu sefer. Çok fena bir durum oldu. Yani bir aşırılıktan, öbür aşırılığa sıçraya sıçraya gidilince, mesela önceleri “İslami olsun düğünümüz” diye hocaefendiler ayetli-hadisli sabah namazı sohbetleri yaptılar. O tutmadı, ilahiler okundu, ilahiler tutmadı şimdi saz, caz eşliğinde İslami ilahi deyip rezil rüsva şeyler, bir de def ile oynamak caizmiş diye kadınlar da def ile oynayıverdiler. Erkekler de zaten kendi aralarında, bir de uyduruk bir perde arada, çocuklar perdeyi kaldırıncaya kadınlar meydanda, erkekler meydanda, böyle enteresan bir kaos çıktı ortaya.

Bunların hepsi batıldır. Bunları yapanlar dinden çıkmıştır demiyorum. Ama biz gelişen çağın sorunlarını hemen keşfedip çare üretmediğimiz zaman, o sorunlar değirmen gibi bizi içine alıyor. Bocalattırıyor. Bir nesil kaybolup gidiyor. Mesela seksenli yıllardan beri böyle düğün kampanyaları oluyor. Bu ne demek? Çok rahat bir şekilde yaklaşık otuz senedir insanlar, Müslümanlar nasıl İslamca bir düğün yapabilecekleri konusunda olgun bir süreç geçiremedikleri ortaya çıkıyor.

Bunu düğün konusunu konuşmak için örneklendirmedim. Bir bayan olarak sizin bunun üzerinden daha iyi tefekkür etmenizi sağlamak için bir örnek verdim. Biz Allah’a davet konusunda teknolojiyi, çağın getirdiği imkânları nasıl kullanabiliriz, bunu soruyoruz.

Şimdi mesela örnekler üzerinden gidelim. Gazete yazarlığı, İslam hizmeti açısından, davet açısından olabilir mi, bunun çok güzel örnekleri var. Hepinizin bildiği Şule Yüksel hanımefendinin yetmişli yıllarda yazdığı yazılar, bir nesil yetiştirdi ya da bir neslin yetişmesine ışık tuttu. Allah ondan razı olsun, afiyetini, sıhhatini iade eylesin. Muhteşem hizmet yaptı. Ben talebe idim, onun bugün gazetesinde ve diğer gazetelerde yazdığı yazıları ser levhaları ile beraber, başlıkları ile beraber hâlâ hatırlıyorum. Günlük ne zaman yazı yazarsa okuyordum. Romanlarını, günlük makalelerini yazdığı kitaplarını alıp hemen inceliyordum.

Allah razı olsun bir bayan olarak, kendisinden ders okumadım, hocam değil ama yazılarından, ceza evine girdiği dönemdeki ciddi mesajlarından etkilendim. Üzerimde etkisi oldu. Sürekli dua ediyorum. Hayır ile yâd ediyorum. Konferansları vardı o dönemde. Ben konferanslarına katılmadım ama Şule Yüksel yazı ve konferans ile çok başarılı hizmetler yaptı.

Bugün de yazı, bir silah olarak hâlâ müessirdir. Gerçi artık üç sayfalık beş sayfalık makaleleri okuyan bir nesil yok ortada. Zaten yazarlık, twitter da, şurada burada iki cümlelik bir şeyler yazmaya deniyor. Uzun yazıyı ne okuyor insanlar ne de artık gerekiyor uzun yazılar. Kafa karıştırıcı, mide bulandırıcı kısa bir cümle, bir resim, yanına bir dipnot, arkasına bir soru işareti yazmak, yazarlık buna deniyor artık. Şimdi ilke olarak yazarlığı bir hanımefendi yapabilir, yapmalıdır. Yaptığında başarılı olur Allah'ın izni ile.

Davette kadın yazar olur ama şimdi yazar kadın olmalıdır. Âsiye kadın yazar olmalıdır diyoruz ama piyasada gazete yok, dergi yok artık. Hiçbir dergi bu ülkede doğal satış ile yüz bin tane satmıyor. Yetmiş beş milyon nüfuslu bir ülkede yüz bin tane hiçbir dergi satmıyor. Evet, beş yüz bin sattığı söylenen dergiler var, onlar ibadet niyeti ile basılıp satılan dergiler.

Dergiyi filanca Müslüman çıkartıyor, iki bin tane bir Müslüman ondan alıyor, dört bin tane öbür Müslüman alıyor. Onlardan iki-üç tanesini evine götürüyor. Gerisini depoda bekletiyor. Kâğıt fabrikasına gidiyor onlar. Yani "filan dergi beş yüz bin satılıyor " dediği zaman, yüz bin dergi demek bu ülkede her otuz kişiden bir kişinin elinde o dergi var demektir.

Bir gazetenin bir milyon satması demek, her yetmiş kişiden bir kişinin elinde ondan bir tane var demektir. Yani bu rakamları yaklaşık olarak kullanıyorum. Bu çok büyük bir rakamdır. Yani her üç evden bir tanesinde sen varsın. Dolayısı ile o dergi, gökyüzünün rengi artık kırmızıdır dese, toplumun yarısının kırmızı diye düşünmesi, gökyüzüne öyle bakması lazım. Böyle bir gelişme olmadığına göre, hiçbir dergi realitede iki bin, üç bin taneden fazla satılmıyor. Alanlar onu cemaatine, grubuna, arkadaşına destek olmak için alıyorlar. Bir tane alıp eve götürmesi gerekirken bir paket alıp götürüyor. Dergi de "şu kadar bin sattık" diyor. Reklamını ona göre alıyor ve benzeri her neyse artık.

Yazarlık artık kâğıdın malzeme olarak kullanıldığı sürecin ötesine gitmiştir. O zaman biz davetçi hanımefendi yazar olsun, olmalıdır, yazma kabiliyetini muhakkak geliştirmelidir diye tekit ederek söylüyoruz. Ama yazarlık kâğıt ile olmuyor artık. Onun yerine teknolojik cihaz ismi olarak ipadler çıktı. Bir sürü cihaz ismi çıktı. Cep telefonu yazarlığın sergilendiği bir nesne hâline geldi. Bilgisayarlar, mail adreslerine mesaj göndermeler çıktı. Yani bu isimleri böyle çok da yaygın bir şekilde neye deniyor bilmiyorum. Dolayısı ile yazma ile ilgili bir şey değildir. Ben yazma ile ilgili zannediyor olabilirim, modası geçmiş bir teknoloji olabilir. Ama her halükârda kâğıttan dijital dünyaya taşındı yazılar.

Madem yazılar kâğıttan dijital ortama kaydı, Âsiye kadın, Meryem kadın, Hatice kadın yazar olacak, yazarlık nerede yapılıyor ise orada yazar olacak. Yazarlık dijital dünyada yapılıyorsa dijital yazar olacak.

Burada, ilk baştaki Mısırlı hoca hanımefendiden verdiğim örneği tekrar gündeme getireceğim. Şimdi bu konuşmayı hazırlarken, çoğunu sizin de bildiğiniz Müslüman yazar olarak bilinen hanımefendilerin, bir araştırma yaptığım için twitter sayfalarına girdim. Hem ne yazıyorlar çiziyorlar diye baktım. Sonra baktım onların çoğu beni takip ediyorlarmış. Şimdi iki şeye dikkat ettim. Dedikodu mu yapıyorlar. İşte “geldi mi, niye öyle oldu” diyorlar. Bir ona baktım. Şimdi twitter deyince üstünde bir fotoğraf oluyor. Bu fotoğrafı nasıl kullanmışlar çok merak ettim. Çünkü benim yıllar öncesinden de olsa bir tecrübem var. Biz yedi arkadaş oturduk “evli miydi, bekâr mıydı bu kadın” konuşmasından test etmeye çalıştık.

Demek ki çok rahat bir şekilde bir erkeğin “Bekâr mı, evli mi?” diye hissiyatını, göz hissiyatı da olsa etkileyecek bir fotoğraf, film söz konusu ise Şeriat’ım benim burada hizmet görmüyor diye endişe taşımıştım ben o zaman.

Şimdi twitter da çok değerli bilinen, bence de öyle olan hanımefendilerden baktım ki hepsinde fotoğraf var. Basıp fotoğrafı büyütünce de kaç yaşında olduğu da rahat anlaşılıyor. Hatta esef ederek, böyle artistik dedikleri fotoğraf türünden fotoğraf basanını da gördüm. Yani çok da böyle hususi poz verilmiş, yandan görüntüler falan çok enteresan. Burada bunun adına fitne diyoruz biz. Yani dijital ortama geçilmiş, bu dijital ortamda, çok enteresan üzücü bir şekilde Şeriat’ın, kadının teşhir edilmemesine yönelik emirleri biraz görmezden gelinerek dine hizmet eden bir şeyler yapılmaya çalışılıyor.

Bugün yine bu notları hazırlarken önümdeki gazetelerin kadın yazarlarının fotoğraflarına bakayım dedim. Gazetede yazarın ismi ile beraber bir de fotoğrafı koyuluyor. Aynı sonuç ile karşılaştım. Yani böyle soluk bir siluet şeklinde veren de olmuş fotoğrafını, çok böyle dikkat çekecek, kaç yaşında olduğu, evli mi-bekâr mı olduğu, anne olup olmadığını fitneye müptela olabilecek bir erkeğin gözünün önüne koyacak fotoğrafı Müslümanca yazıların yazıldığı bir sütunun üzerine koymuş. Şahıs şahıs üzerine gitmek istemiyorum, konumuz o değil.

Bir gün bir televizyonda bir konuyu konuşmak üzere beni çağırmışlardı. Birkaç kişi vardık. Bir de Müslüman bir yazar olarak bilinen bir hanımefendi de, aksilik benim yanıma oturdu. İki de bir böyle bir şeyler yapıyor, ben kenara çekilmeye çalışıyorum yani ne oluyor anlamıyorum. Hazırlık yapılıyor, çekim yapılacak. Toplantı iki saat sürecek. Ben de “bir derdiniz mi var” diye sordum. “Nureddin Bey nasıl görünüyorum, görüntümde bir sıkıntı yok değil mi” dedi. “Bilmiyorum ben size bakmıyorum, nasıl görüdüğünüzü bilmiyorum” dedim. “Ben dikkat ettim, sizin herhangi bir endişeniz yok, siz çok rahat oturuyorsunuz” dedi. “Ben aranan birisi değilim, suçlu birisi değilim, rahat otururum” dedim. “Ama karşınızda kamera var sizi izleyecekler” dedi. “İzlerse izlesinler, bizim kameralar hep açık zaten” dedim. Ondan sonra kameramana döndü. “nasıl görünüyorum buradan” dedi. “bilmiyorum hanımefendi, teknik olarak iyi” dedi. Bana “Nureddin Bey siz bu tarafa geçer misiniz? Beni çok yandan alacaklar, kilolu görüneceğim ben” dedi. “Bence bir sakıncası yok ama iki erkeğin ortasında kalacaksınız, biz de burada din konuşacağız. Siz kenarda olursanız daha iyi olur gibime geliyor” dedim. “Doğru” dedi.

Şimdi, biz orada haccın faziletini konuştuk, ona da Müslüman bir hanımefendinin haccdaki sorunları soruldu. Bir sıkıntı yok yani. Konular güzel. Ben kökten “burada ne arıyor böyle bir rezalet” demiyorum. Bir bayanın biraz önce dinlediğiniz hassasiyetleri gündeme getirmemesi için de Hatice kızı Hatice olması lazım. Çok zor bir süreç. Ya da kapkara bir peçe ile çıkacak ekranda, siyah bir görüntü konuşacak gibi olacak orada. O da, izleyici bulmaz diye televizyoncu açısından kabul edilir bir şey değil.

Söylediğim, vurgulamak istediğim şudur. Âsiye kadın, teknoloji düşmanı olmaması gerektiği gibi teknolojiyi de ekmek peynir gibi kullanamaz. Böyle bir teknoloji yoktur henüz. Kadının mahremiyetleri, kadının erkekten fazla olarak göstermesi gereken titizlikler açısından bakıldığında kadının teknoloji ile beraber yapacağı davet çalışması çetindir.

Bütün bunlara rağmen biz, kadının bu davet yolunda teknolojiden kopması gibi bir beklenti içinde de değiliz. Çünkü teknolojiden uzak bir hanımefendi, Allah kalplere tesir lütfettikten sonra elbette faydalı işler yapar. Ama kitlelere başka türlü ulaşmak mümkün değil.

Burada cep telefonu, cep telefonu gibi kullanılan cihazlar, bilgisayar, bir miktar televizyon. Yani televizyonu çok da böyle “halledebiliriz hemen yayına başlayalım” da diyemiyorum. İnternet, ona göre biraz daha kolay gibi oluyor. Bunları davetçi kadın kullanabilir mi? kullanmalıdır. Yani hanımefendiler bence pide, börek, tatlı gibi şeylerle uğraşmadan önce teknoloji ile uğraşmalıdırlar. Erkek davetçi için de geçerli, bayan davetçi için de geçerli bu.

Buna katkısı olması açısından birkaç kural zikretmek istiyorum. Birincisi hanım kızlar, çok önemli bir kural. Bunu not edebilirsiniz. Çok alanda size lazım olacak. Şu fani dünyada Allah’ın sıkıntısız hiçbir nimeti yoktur. Sıkıntısızlık cennete mahsustur. Cennette de hiçbir sıkıntı yoktur. Dünyada nimetler, dertleri ile beraber nimettirler. Güllerin hep dikenidir, bu tabii bir kuraldır. Bunu biz, insan olarak neye el attıysak orada müşahede edebiliriz. Nereyi tuttuysan orada vardır bu.

Doğal olarak da bu bizi şöyle bir sonuca götürmeli. Bilgisayarından cep telefonuna kadar, dijital medyasından filan iletişimine kadar nerede ben bir iş yapacaksam, nerede Allah bana bir nimet ihsan ettiyse onu sıfır sorunlu kabul edemem. Bu akılsızlık olur. Taktik bilmemek, hazırlıksız yakalanmak olur. Cep telefonu mu? Onun sorunları vardır. İşte en basitinden kanser yapıyormuş, ben onları konuşmuyorum. Yani cep telefonunun davet ile birleşmesi sorununu ortaya attığımızda bu tek başına nimet olmaz, olamaz diyorum. Sorunu vardır muhakkak. Şimdi siz tabii cep telefonu, iletişim ve diğer nesnelere nimet olarak değerlendirirken ben, sorunları vardır dediğimde aklınıza geleni tahmin ediyorum. Elbette var tabii. Kadının resmi olursa, arkadaşının kocası abisi de bakar ona. Dolayısı ile internet ortamına giren, telekomünikasyon sistemine giren bir fotoğrafın mahremiyeti yok.

Dolayısı ile büyük bir bela, hoca bundan bahsediyor zannediyorsanız daha beni takip etmiyorsunuz demektir. Ben ondan bahsetmiyorum. Herhalde Allah’a davet eden bir

hanımefendi, fotoğrafının filan mail adresi ile gönderildiğinde bir kız arkadaşına bile olsa, artık yedi milyar insanın yedi milyarının da akşama kadar ona ulaşabileceğini tahmin ediyordur. Dünyada hırsızda belki bir güven ihtimali olur da, internette güven diye bir şey yok, cep telefonunda güven diye bir şey yok.

Yani günün birinde hırsızlar tövbe edip, iman edip güvenli adam olabilirler de, yani internet olmaz herhalde. Onu konuşmuyorum. Ne konuşuyorum? İletişim cihazını cep telefonu, internet neyse adı filanca hanımefendinin, hanım kardeşin, taleben, arkadaşın, eşinin eşi neyse. Yani arkadaşının şusu busu gibi sebeplerle senin bağlantılı olduğun birisi, sabah namazına kalkma konusunda ihmali var, sen de ona mesaj yazıyorsun, mail gönderiyorsun. Filan sistem üzerinden onunla konuşuyorsun. Şimdi burada, A şahsını sabah namazına kaldırmak için mesaj gönderdin. Adı neyse bunun. Bu A şahsının sabah namazı için, sabah namazının şuuruna ulaşması için verdiği emek, kullandığın vakit, kullandığın teknoloji ve elde etmek istediğin şey karşılaştırıldığında kârda mısın değil misin düşünülmesi gerekiyor. Yani sen hanımefendi ile bağlantı kurdun, hanımefendiyi sabah namazına kaldırmak istiyorsun, kıyafeti konusunda ikna etmek istiyorsun. Bu hanımefendi bir hoca önüne diz çökseydi hoca ona on beş dakika nasihat edecek, ayet-hadis okuyup gönderecekti. Sen ama kaç gündür o mesaj çekiyor, sen mesaj çekiyorsun. Onu sabah namazına ikna etmek için, sen akşam namazını kaçırıyorsun. Akşam namazını kılarken mesaj geliyor, sen neredeyse namazı bozup ona cevap yazacaksın, ama onun namazını kurtarmaya çalışıyorsun.

Onun tesettürü konusunda ciddileşmesini istiyorsun, ama onun eşinin de senin sesini duyacağı mesajlar iletiyorsun ona. Onu tesettüre davet ediyorsun, eşi seni sesinden tanımaya başlıyor artık. Çok basit bir misal. Yani sen onun eşi ile hiç karşılaşmadın, karşılaşman da mümkün değil ama telefon çalıyor “Alo, Selamünaleyküm filan hanım ile görüşecektim” diyor. Eşine diyor ki “filan kız seni arıyor” diyor. Ne noktaya gelmişiz. Sen onu tesettüre, Müslüman kadının kıyafetinde hassasiyete davet ederken, o kadının eşi seni sesinden tanıyacak hâle gelmiş. Sen ama Allah rızası için iş yapıyorsun.

Yani bahsettiğim tehlike, telefonda senin resminin görünmesi tehlikesi olsa o çok basit. Onu herkes anlar zaten. Müslüman bir hanımın internet ortamındaki resmi tehlikeli. Bunu herkes bilir zaten. Bunu sokmayacaktın internete denir. Ama tehlike gibi zannedilmediği hâlde elimizde taşıdığımız bomba düzeyinde olan sıkıntılarımız var bizim. Bunu özellikle bilmek gerekiyor.

Tekrar, en baştaki sözlerime dönüyorum. Burada biz oturup milyonlarca insanın aynı anda etkilendiği ve bütün Müslümanların sorunu hâline gelmiş olan teknolojik iletişim dünyasının sıkıntılarını İslamlaştırma, İslamca çözüme kavuşturma gibi bir iddiamız yok. Size tek şey aşılacak istiyorum. Teknolojiden kaçamazsınız. Teknolojiyi kullanmak zorundasınız. Şu kadar ki, bu kullanma sizin davanız açısından helaller, haramlar sınırına riayet edilecek şekilde olmalı. Yazı yazın, mesaj çekin, teknoloji bir insanı etkilemeden ne yapıyorsa onu yapın ama mesela, bir kadının twitter sayfası olabilir mi? Olabilir tabi. Peki, bu sayfanın bir

arkadaş grubuna izlenmesi açısından izin verilmesi ne demek? Bir daha kontrol edilememek üzere salınması demek.

Sen, medreseden arkadaşın Ayşe'ye izin veriyorsun, arkadaş olalım diyorsun. Ayşe de senin gibi dikkatli ama onun kuzeni var bir tane o da ona izin veriyor. Sana bağlanan ona bağlanıyor, onunsa haramlık diye bir derdi yok. O da babasının annesinin kardeşlerinin yanında senin sayfana anında giriyor, çıkıyor. Bu hassasiyetimiz kaybolduğu zaman biz Allah için iş yapıyorduk güya. Yani iddiamız Allah rızası, cenneti kazanmak, dinimize hizmet etmek. İnsanları haramdan kurtarmak. Bunu yaparken biz, çok berbat bir iş yapmış oluyoruz.

Madem bu kadar tehlikeli bu, bugünden itibaren bu teknolojiye uzak kalalım da diyemeyiz. Tıpkı iblis ile olan mücadelemiz gibi bir şeydir bu. Tüküre tüküre iblisi kovup dünyamızdan bir kenara atıp şeytansız bir dünya açalım diyebilir miyiz? Hayır. İblise tükürme yerine kendimizi muhafaza edip iblisin tuzağına düşmeden yaşayacak bir dünya oluşturabiliriz. İblis kovulmaz bu dünyadan.

Bir tür iblis örneğinde olduğu gibi, dünyadan kovmadan teknolojiyi; ama teknolojinin kölesi, ücretsiz kölesi olarak da taviz vermeden ortasını bulacağız. Nasıl bulacağız? Bu nasıla cevabım var. Bir kere “bu nasılı” bayanlar bulacaklar. Erkekler ne kadar bayanlar üzerinde çalışıyor olsalar da bayanların hassasiyetlerini göstermeleri gereken incelikleri bayanlar kadar düşünemez erkekler. Bayanlar bunu ince hesaplar yapıp düşünmelidirler.

Mesela bayanlar saatlerce bir araya gelip filan şeyh efendi ne dedi, filanca konuşmasını nasıl yaptı diye birbirlerine masal anlatacakları yerde, mesela demelidirler ki “filan haftanın filan günü yirmi tane bayan bir araya geleceğiz. Şeriat'ımızın titizliğine göre, inceliğine göre filan teknolojiyi nasıl kullanabiliriz diye beyin yoracağız biz”. O toplantıdan bir sonuç çıkmayacak, bir hafta sonra bir daha buluşalım denecek. Belki yirmi toplantı beş sene, on sene, o arada teknolojiler yenilenecek. Onların başladığı tartışma konusu olan teknoloji gitti dünyadan, daha yenileri geldi ama bunlar yoğun bir şekilde araştırıyorlar.

Tıpkı binlerce senedir, insanoğlu şeytanın eline düşmeden nasıl cennete girerim diye mücadele ediyor. Bir Allah dostu gelip bir şeyler buluyor, şeytan iki sene sonra onu eskitiyor. Müslümanlar yeni bir taktik buluyor, şeytan onu eskitiyor. Böyle mücadele ede ede kimi imanını kurtarıyor cennete giriyor. Kimi de şeytanın yemi olup cehenneme yuvarlanıp gidiyor.

Müslümanlar olarak biz, teknoloji veya adına başka ne iletişim dersek diyelim bundan kaçarak bir şey elde edemeyiz. Eline düştük nasıl olsa, başka çaremiz yok da deme hakkımız yok. Araştırma yapacağız, bu araştırmayı hanımefendiler bizzat kendileri yapacaklar, kafa yoracaklar. Bayanlar üzerlerindeki sorunu bayan eliyle çözdükleri zaman Allah'ın izni ile daha çabuk ve daha aktif bir sonuca kavuşacaklar demektir. Bunu da erkek hocalardan, erkek yazarlardan beklersek bir sıkıntı yok. Erkeklerde bunu dert ediyorlar zaten. Bu bahsettiğim sorunlar bir açıdan bayanların özel sorunu ise Müslümanların da zaten sorunu o. Yani erkeğin

de sorunu bu. Sadece bayan sorunu değil. Çünkü her bayan, bir Müslüman babanın kızıdır, bir Müslüman ağabeyin bacısıdır, Müslüman bir erkeğin eşidir, namusudur.

Dolayısı ile namusunu, kızını ilgilendiren bir konuda Müslüman erkek herhalde rahat uyuyamaz. Ama sorun çözümede bayanlar kendileri el atarlarsa bu iş kesinlikle Allah daha çok yardım edecektir gibi bir hissiyatım var.

Elbette bir başka nokta, %100 sonuç beklemiyoruz dedik. Düzeldi, Müslümanca bir internet kurduk falan, böyle bir umut yoktur. Ama Allah'ın izni ile çalışıyoruz, gayret ediyoruz, didiniyoruz diye melekler bizi kayıt ederlerse, bir sonuç elde edemesek bile en azından sonuç elde etmek için çalışmanın ecrini elde ederiz Allah'ın izni ile. Hepimiz, bütün bayanlar seferber olabilir miyiz? Hayır. Bu bir kabiliyet meselesi, bu bir çalışma mantığı fırsatı, imkânı meselesi. Kimin böyle bir imkânı varsa ona bakacağız.

Burada hanımefendiler son bir nokta daha tespit edeceğiz. Bizim çalışmamızda, Allah'a davette hanımefendinin, Allah'a davetinde kullandığımız malzemeler hiçbir şekilde olmazsa asla olmaz diyeceğimiz malzemelerimiz var, bir de esnek bir şekilde kullanacağımız malzemelerimiz var. Kur'an, hadis bizim hiçbir şekilde bir kenara koyabileceğimiz kaynaklarımız değildir. Ama teknoloji bilgisayarından vesairesine kadar olmasa da olabilir aslında. Evet, olmasını istiyoruz çünkü dünyada hayat onlarla yaşanıyor. Allah'a davet edenin geri kalmaması lazım onlardan. Ama asıl olan insandır. Teknoloji değildir. Teknoloji insanın hizmetkârıdır. Öyle olmalıdır, esasen de öyledir de.

Ama bir hanımefendi, asıl olan insandır düşüncesi ile asıl olan cep telefonudur diye bir değişiklik yaparsa yani cep telefonunu esas kabul ederse şu tavize gelir. Yani dikkat ederseniz filan yerde şöyle bir olay oldu, Yahudi şöyle bir çocuk öldürdü, herkes mesaj çeksin, herkes mail atsın, ne oluyor? Çocuğu dirilteceğiz. Yani bu bedavacılıktır. Mesaj çekmek, mail çekmek, twitter ağından, facebook ağından protestolar, ondan sonra Yahudi de uyuyamıyor. Gece herkes mesaj attı diye uyuyamıyor, intihar ediyor. Bir daha da çocuk öldürmüyor. Bu film hiç böyle sonuçlanmadı.

Sen akşama kadar mesaj çekebilirsin, o arada sabah namazına da kalkmayabilirsin çünkü facebook ile çok meşgul oldun, sabah namazı da kılamadın. Bu bile bile kendi başını kuma sokmaktır. Asıl olan insandır. Kullanılması, çalıştırılması, öne çıkması gereken insandır. Cep telefonu bilmemesi insandan sonraki yardımcı unsurlardır. Bu yardımcı unsurları elbette en iyi şekilde değerlendirmektir. Zaten bu derste onu vurguluyoruz. En iyi şekilde nasıl değerlendirebileceksek öyle değerlendirelim. Buna bir itiraz yok zaten. Böyle olmasını istiyoruz. Ama bizim davetimiz, ağızdan çıkacak kulağa girecek. Bilgisayardan çıkıp kulağa girmez. Tesir, bereket insandan insana yapılan aktarımdadır.

İnsan insana bir şey taşıdığı zaman değerlidir bu. Evet, teknolojik imkânlar ile elde ettiğimiz sonuçlar da gereklidir, yararlıdır. Onlar da bizimdir. Ama işaret etmek istediğim nokta şudur. Davetçi hanımefendi, Âsiye olmak isteyen hanımefendi teknoloji kullanır ama

teknolojiye iş yaptırıp mücahide hanım olamaz. Mücahidelik, Âsiyelik, Haticelik, Meryemlik insan işidir. Teknoloji işi değildir.

Hem geziyorsun arabada hem de bol bol mesaj gönderiyorsun. Her gönderdiğin mesajdan sonra da iki yüz hanım namaza başlıyor. Akşama kadar da on mesaj gönderdiğin için iki bin hanım Allah dostu oldu. Bu bile bile kendini aldatmaktır. Bunu asla tavsiye edemiyoruz.

Bu işte en başta söylediğim, teknolojiye körü körüne karşı olmakla, teknolojinin içinde kaybolup gitmek arasındaki aşırılığın ortasını bulmak durumudur. Bir grup “ne işin var bu gâvur icadı ile” deyip uzak duruyor olabilir. Bir grup da, namaz kılmaya vakti yok mesaj gönderiyor devamlı, filan ülkedeki olayı protesto ediyor. O ülkede ne onu gören var ne duyan var ne etkilenen var, o protesto ediyor devamlı. Akşam da yorgun yorgun yattığında “Elhamdülillah Ya Rabbi kabul et. Uhud’a gidenler kadar bizde büyük işler yaptık herhalde”. Kaç mesaj gönderdi.

Bu, bir tuzaktır diye korkuyorum. Çok kurnazca kurulmuş bir şeytan tuzağıdır zannediyorum. Bu sebeple bu tuzaktan kurtulmanın yöntemi olarak, sizler yeni nesilsiniz. Belki on yaşından itibaren bu teknolojileri tanıyorsunuz. Bir önceki neslin, yaşı şu anda altmış-yetmiş civarında olanların böyle bir teknoloji kullanma şansları olmadı. Bu noktadan sonra onların böyle bir işe girişmeleri de mümkün değil. Bir nebze onlar daha huzurlu bir hayat yaşadılar, hormonsuz bir iletişim dünyasında kaldılar.

Bizim zamanımız veya sizin zamanınız, biraz daha nimetler bol ama hormon da bol. Sebze her yerde dolu ama ilaç ile büyütülmüş, hormon ile büyütülmüş. İletişimde de aynı sorun var büyük teknolojiler var. Kimi kulak kanseri yapar, kimi beyin kanseri yapar, baş ağrısı yapar, vakit israf eder.

Biz tıpkı gıdada olduğu gibi nimeti baş belası yapmadan kullanma yöntemlerinin peşinde olacağız. Yani hangi nimet olursa olsun dedik ki, Allah’ın muhakkak o nimetin yanında bir imtihanı vardır. Her gülün bir diken ile büyümesi gibidir bu.

Ekmek çok değerlidir, bal çok değerlidir, zeytin çok değerlidir, peynir güzel bir gıdadır. Ama bal güzeldir diye bir kilo bal yenmiyor, peynir güzeldir diye kalıp kalıp ağza koyulmuyor. Gıda bu, ihtiyaç kadar koyuluyor.

Bir davetçinin iletişim sistemlerindeki vakti, namazından fazla olabilir mi? İnsan ile aktif bağlantıdan çok, cihazların önünde bağlantısı olan birisi davetçi sayılabilir mi? O zaman televizyon spikerleri her biri dünyanın en büyük âlimi olması lazım, kaç kişiye ulaşıyorlar. Cihazların yaptığı işi, kendimiz yapmışız gibi kabul ettiğimiz bir aldaniş mıdır değil midir? Sorguladığımız konu budur.

Tekrar ve tekrar vurguluyorum. Bayanlar için erkeklerden bir fazla sorundur iletişim cihazları. Ama bu sorun erkeklerde de var. Ne anlattı isem bir benzeri erkeklerde var. Ama

bayanların Şeriat gayreti ile yaşayan hanımefendilerin daha fazla göstermeleri gereken titizlikleri var. Tıpkı film çekmek için radyasyonlu bölgeye girildiğinde hastanede herkese “şunu tak, bunu tak, şunu çıkar, bunu çıkar” diyor. Ama hamile bir kadın geldiğinde “sen girme buraya” diyor. “Çünkü sen iki cansın. Burası iki cana göre tedbir almamış.” diyor.

Biz iletişim konusunda bütün Müslümanların dikkat etmeleri gereken, hassas olmaları gereken bir noktadayız. Ama Müslüman hanımefendilere diyoruz ki “Sen dur, senin iletişim konusunda daha hassas olman lazım. Sen hanımefendisin.” diyoruz.

Burada size verdiğim örnekler umarım meseleyi daha iyi anlamamıza yardım eder Allah’ın izni ile. Ama en başta söylediğim sözü tekrar edeyim, ben burada bu sorunu çözme kudretinde görmüyorum kendimi. Benim gibi yirmi-otuz kişinin gayreti ile çözülecek bir sorun olarak da görmüyorum. Ama unutulmaması gereken, bir kenara itilemeyecek bir konu olduğunu söylüyorum. Müslüman davetçi olarak “Allah’a gidiyorum, Allah’a götürüyorum” diye sen yola çıktın. Ama hayatında Allah’ın yolunda gidenin yanında olmaması gereken kara dosyalar var. Kaş yaparken göz çıkartmışsın.

Sen haramı helali anlatırken, seni dinleyenlerin yanındaki erkeklerin dikkatini çekmişsin. Ama sen Allah’ı anlatıyorsun, peygamberi anlatıyorsun. Elbette her çalışma, bayanın girdiği her şey böyle olacak diye bir kural yok. Ama ortada bir tehlike var. “Hamile kadınlar giremez ” diyor. Her hamile kadın o odaya girdiğinde çocuğu ölecek diye bir kural yok herhalde, ama bir risk var. O riski bilince de kapıya levha yazıyor.

Bu Allah’a davet konusunda da benzer bir taktik düşünüyoruz. Hanımefendiler olarak bir miktar işimizin zor olduğunu söyledim. Ama olmaz olduğunu söylemedim. Zaten sizler, Âsiye olmayı isterken zora talip oldunuz. Evinizde oturup tespih çekmek yerine, bütün mıcırlardan tespih yapıp, dağlara tespih yaptırtmayı düşünüyorsunuz siz. Elbette zor talipsiniz siz. Zor ile karşılaşacaksınız. Kaçmak yok, bir kenara bırakmak yok.

Bizden önceki nesiller, zor gördükleri şeyi bırakıp kaçınca, küfrün menfaatleri arttı. İslam tarafında hak tarafındaki bitmemiş işlerin sayısı çoğaldı bu sefer. Televizyondan kaçıldı, medyadan ve basından uzak duruldu bu sefer karşı tarafın kullandığı silahı bir asır sonra kullanmaya başladı Müslümanlar. Bir asır geriden gidildi. Eski açığımızı kapatalım diye onlardan beter görüntüler verildi. Bir imtihandır, bir süreçtir. Rabb’imiz bizi bir şeyler yapmaya çalışırken görsün, ihlâs ile yapalım. Becerebildiklerimizi kabul buyurur, beceremediklerimizi de mağfiret eder. Niyetler samimi oldukça böyle düşünüyoruz ama Allah için tavizsiz Şeriat kurallarına, fıkıh kaidelerine uyulduğu sürece.

Ve sallallahu ve selleme alâ seyyidina Muhammed ve alâ âlihi ve sahbihi ecmaîn
Vel'hamdülillahi Rabb'il âlemin.